

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) NUTARTIS

2025 m. gegužės 5 d. *

„Ieškinys dėl panaikinimo – Institucinė teisė – Parlamento narys – Privilegijos ir imunitetai – Parlamento atsisakymas patenkinti prašymą ginti privilegijas ir imunitetus – Narys, užkluptas darantis nusikaltimą – Aktas, dėl kurio negali būti pareikštas ieškinys – Nepriimtinumai“

Byloje T-248/24

EC, atstovaujama advokatų C. Marchand, S. Mary ir G. Boye,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą N. Lorenz ir A.-M. Dumbrăvan,

atsakovą,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Kowalik-Bańczyk, teisėjai G. Hesse ir B. Ricziová (pranešėja),

kancleris V. Di Bucci,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį, visų pirma į:

- Parlamento atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. rugpjūčio 14 d.) pateiktus prašymą pripažinti, kad nėra pagrindo priimti sprendimo, ir nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą,
- ieškovės pastabas (jas Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. rugsėjo 27 d.),

priima šią

* Proceso kalba: anglų.

Nutartį

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė EC prašo panaikinti 2024 m. kovo 7 d. Europos Parlamento Teisės reikalų komiteto aktą (apie jį Europos Parlamento Pirmininkė pranešė 2024 m. kovo 11 d. plenariniame posėdyje), kuriuo atmetas EC prašymas Parlamentui ginti jos privilegijas ir imunitetus (toliau – ginčijamas aktas).

Ginčo aplinkybės

- 2 Ieškovė buvo aštuntosios (2014–2019 m.) ir devintosios (2019–2024 m.) kadencijų Parlamento narė. Per 2024 m. birželio mėn. vykusius Europos Parlamento rinkimus ji nebuvo perrinkta ir jos įgaliojimai baigėsi 2024 m. liepos 16 d., sušaukus dešimtosios kadencijos pirmąjį plenarinį posėdį.
- 3 2022 m. gruodžio 9 d. ieškovė buvo sulaikyta Belgijoje, kur 5 mėnesius, iš jų 4 mėnesius kalėjime, jai taikytas kardomasis kalinimas, jos gyvenamojoje vietoje atlikta krata ir pritaikytos apsaugos priemonės, tačiau imunitetas nebuvo atšauktas.
- 4 2023 m. birželio 1 d. ieškovė Parlamento Pirmininkei pateikė prašymą ginti jos privilegijas ir imunitetus. Šiame prašyme, be kita ko, buvo nurodyti, pirma, devintajai kadencijai (2019–2024 m.) taikytinų Parlamento darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 5 straipsnio 2 dalis, 7, 8 ir 9 straipsniai ir, antra, Protokolo (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų (OL C 83, 2010, p. 266; toliau – Protokolas Nr. 7) 8 ir 9 straipsniai.
- 5 Prašyme ginti privilegijas ir imunitetus ieškovė teigė, kad buvo pažeistas jos imunitetas, nes visų pirma 2022 m. gruodžio 9 d. buvo sulaikyta „dėl išgalvotos priežasties, kad ji užklupta daranti nusikaltimą“, suimta ir vėliau jai paskirtas namų areštas, taip pat „nuo 2022 m. liepos mėn. atliekami neteisėti tyrimai“.
- 6 2023 m. birželio 12 d. plenariniame posėdyje Parlamento Pirmininkė paskelbė prašymą ginti ieškovės privilegijas ir imunitetus ir perdavė jį Parlamento Teisės reikalų komitetui pagal Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 1 dalį.
- 7 2024 m. kovo 11 d. plenariniame posėdyje Parlamento Pirmininkė paskelbė, jog „2024 m. kovo 7 d. [Teisės reikalų] komitetas padarė išvadą, kad prašymas ginti [ieškovės privilegijas ir] imunitetą <...> yra nepriimtinas tiesiogiai taikant [Protokolą Nr. 7], kuriame nustatyta, kad imunitetu negali naudotis narys, užkluptas darantis nusikaltimą“, „[t]aigi procedūra dėl šio prašymo <...> yra nuo šiol baigta“.

Šalių reikalavimai

- 8 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą aktą,
 - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

9 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, kad nebėra pagrindo priimti sprendimo dėl ieškinio, arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 10 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnį, jeigu atsakovas atskiru dokumentu prašo Bendrojo Teismo priimti sprendimą dėl ieškinio nepriimtimumo arba Bendrojo Teismo kompetencijos nebuvimo nepradėjus bylos nagrinėti iš esmės, šis turi kuo greičiau priimti nutartį dėl prašymo.
- 11 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo pripažinti, kad ieškinys neteko dalyko ir nebėra pagrindo priimti sprendimo dėl ieškinio, nes nuo 2024 m. liepos 16 d. ieškovė nėra Europos Parlamento narė, todėl nebėra suinteresuota, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas. Be to, Parlamentas teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes ginčijamas aktas nesukelia jokių teisinių pasekmių, todėl negali būti ginčijamas pagal SESV 263 straipsnį.
- 12 Šios bylos aplinkybėmis pirmiausia reikia išnagrinėti Parlamento pateiktą nepriimtimumu grindžiamą prieštaravimą.
- 13 Parlamento teigimu, nors Europos Parlamento nario imuniteto atšaukimas yra aiškiai numatytas Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečioje pastraipoje, Parlamento nario imuniteto gynimo teisinis pagrindas yra tik Darbo tvarkos taisyklių 7 ir 9 straipsniai; šiose taisyklėse išdėstyta Parlamento vidaus organizacinė tvarka ir jos negali suteikti Parlamentui įgaliojimų, kurie nėra aiškiai pripažinti pirminėje teisėje, kaip antai Protokole Nr. 7, arba pagal teisėkūros procedūrą priimtame akte. Taigi Parlamentas mano, kad negali remdamasis Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punktu arba 9 straipsnio antra pastraipa (pagal šias nuostatas jam nesuteikiama išimtinės kompetencijos nustatyti, ar įvykdytos jų taikymo sąlygos) priimti sprendimų ginti vieno iš savo narių imunitetą, sukeliančių privalomų teisinių pasekmių, todėl ginčijamas aktas negali būti ginčijamas pagal SESV 263 straipsnį.
- 14 Ieškovė pažymi, kad Parlamento sprendimas neginti jos imuniteto pagal Darbo tvarkos taisyklių 7 ir 9 straipsnius, kaip numatyta Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje, yra aktas, sukeliantis privalomų teisinių pasekmių. Ji, be kita ko, teigia, kad Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečios pastraipos formuluotė reiškia, jog Parlamentas turi ne tik teisę atšaukti vieno iš savo narių imunitetą, bet ir teisę ginti šį imunitetą, t. y. nuspręsti, ar Europos Parlamento nario baudžiamasis persekiojimas pažeidžia šio protokolo 9 straipsnyje numatytus imunitetus, todėl toks sprendimas sukelia privalomų teisinių pasekmių valstybių narių teisminėms institucijoms.
- 15 Reikia priminti suformuotą jurisprudenciją, pagal kurią aktais, kuriuos galima ginčyti, kaip jie suprantami pagal SESV 263 straipsnį, laikomos bet kokios priemonės, neatsižvelgiant į jų formą, kuriomis sukeliama privalomų teisinių pasekmių, galinčių turėti įtakos ieškovo interesams ir aiškiai pakeisti jo teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktas ir 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Internationaler Hilfsfonds / Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 51 punktą). Priešingai, SESV 263 straipsnyje numatyta

teisminė kontrolė netaikoma visiems Europos Sąjungos aktams, kurie nesukelia privalomų teisinių pasekmių (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *FBF*, C-911/19, EU:C:2021:599, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 16 Siekiant nustatyti, ar aktas sukelia privalomų teisinių pasekmių, reikia remtis šio akto esme ir įvertinti šias pasekmes pagal objektyvius kriterijus, kaip antai to akto turinį, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus (žr. 2018 m. vasario 20 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47 punktą).
- 17 Be to, kai Sąjungos institucijos aktas yra neigiamas, jis turi būti vertinamas atsižvelgiant į prašymo, į kurį juo atsakoma, pobūdį (1972 m. kovo 8 d. Sprendimo *Nordgetreide / Komisija*, 42/71, EU:C:1972:16, 5 punktas; 1992 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Buckl ir kt. / Komisija*, C-15/91 ir C-108/91, EU:C:1992:454, 22 punktas ir 2018 m. spalio 9 d. Sprendimo *Multiconnect / Komisija*, T-884/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:665, 45 punktas). Konkrečiai kalbant, atsisakymas yra aktas, dėl kurio gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, jei pagal šią nuostatą būtų galima ginčyti aktą, kurį Sąjungos institucija atsisakė priimti. Vadinasi, institucijos sprendimas atmesti jai skirtą prašymą nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, jeigu šiuo prašymu nesiekama, kad ši institucija priimtų priemonę, sukeliančią privalomų teisinių pasekmių (2012 m. rugsėjo 5 d. Nutarties *Farage / Parlamentas ir Buzek*, T-564/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:403, 27 punktas ir 2018 m. vasario 1 d. Nutarties *Collins / Parlamentas*, T-919/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:58, 19 punktas).
- 18 Taigi šioje byloje siekiant nustatyti, ar ginčijamas aktas, kuriuo atsisakyta ginti ieškovės privilegijas ir imunitetus, yra aktas, kurį galima ginčyti, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnį, reikia išnagrinėti, ar šiuo atveju prašoma priemonė galėjo sukelti teisinių pasekmių.
- 19 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad pagal ESS 5 straipsnio 1 dalį ir 13 straipsnio 2 dalį Parlamentas veikia neviršydamas jam pagal Sutartis suteiktų įgaliojimų.
- 20 Be to, reikia priminti, jog Protokolo Nr. 7 8 straipsnyje nustatyta, kad „Parlamento nariai negali būti apklausiami, sulaikomi ar traukiami atsakomybėn dėl einant pareigas pareikštos nuomonės ar balsavimo“.
- 21 Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje nurodyta:

„<...> Parlamento nariai sesijų metu naudojami:

- a) savo valstybės teritorijoje – imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
- b) visų kitų valstybių narių teritorijose – imunitetu nuo bet kokios sulaikymo priemonės ir patraukimo atsakomybėn.

Imunitetas taip pat galioja Europos Parlamento nariams vykstant į <...> Parlamento susitikimų vietą arba grįžtant iš jos.

Imunitetu negali naudotis narys, užkluptas darantis nusikaltimą, taip pat joks imunitetas negali sukliudyti <...> Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą.“

- 22 Taigi Protokolo Nr. 7 8 ir 9 straipsniuose numatytas Europos Parlamento narių imunitetas apima dvi valstybių narių nacionalinių parlamentų nariams paprastai pripažįstamas apsaugos formas, t. y. imunitetą dėl einant parlamento nario pareigas pareikštos nuomonės ar balsavimo ir parlamento nario neliečiamybę, apimančią iš esmės apsaugą nuo patraukimo atsakomybėn (2008 m. spalio 21 d. Sprendimo *Marra*, C-200/07 ir C-201/07, EU:C:2008:579, 24 punktą ir 2011 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Patriciello*, C-163/10, EU:C:2011:543, 18 punktą).
- 23 Nagrinėjamu atveju ieškovė, išrinkta kitoje valstybėje narėje nei Belgija, buvo sulaukyta, suimta ir persekiojama baudžiamąja tvarka Belgijoje. Ji neteigia, kad šis teismo procesas susijęs su einant pareigas pareikšta nuomone ar balsavimu. Taigi tokiomis aplinkybėmis, kaip matyti iš jos rašytinių pastabų, reikia pripažinti, kad ji remiasi tik Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte numatytu imunitetu ar neliečiamybe. Be to, konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju nacionalinės teisminės institucijos neprašė atšaukti ieškovės imuniteto, bet nusprendė, kad ji buvo užklupta daranti nusikaltimą.
- 24 Galiausiai pabrėžtina, kad prašymo atšaukti imunitetą ir prašymo ginti privilegijas ir imunitetus nagrinėjimas yra susijęs su dviem skirtingais veiksmais.
- 25 Šiuo klausimu pažymėtina, kad imuniteto atšaukimas aiškiai numatytas Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečioje pastraipoje, kurioje nustatyta, kad „imunitetas negali sukliudyti <...> Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą“. Taigi ši nuostata Parlamentui suteikia išimtinę teisę atšaukti minėto protokolo 9 straipsnyje numatytą imunitetą, t. y. teisę atimti iš Europos Parlamento nario apsaugą, kuria jis naudojasi pagal šią nuostatą. Toks sprendimas yra aktas, kurį galima ginčyti, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnį (2008 m. spalio 15 d. Sprendimo *Mote / Parlamentas*, T-345/05, EU:T:2008:440, 31 punktą).
- 26 Priešingai, Parlamento nario privilegijų ir imunitetų gynimas aiškiai numatytas ne Protokole Nr. 7, o tik Darbo tvarkos taisyklių 7 ir 9 straipsniuose.
- 27 Atsižvelgiant į tai, pirma, dėl Protokolo Nr. 7 8 straipsnyje numatyto imuniteto primintina, kad jau buvo nuspręsta, jog Parlamento sprendimas ginti tokį imunitetą yra nuomonė, nesukelianti privalomų pasekmių nacionalinėms teisminėms institucijoms (šiuo klausimu žr. 2008 m. spalio 21 d. Sprendimo *Marra*, C-200/07 ir C-201/07, EU:C:2008:579, 39 punktą ir 2011 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Patriciello*, C-163/10, EU:C:2011:543, 39 punktą). Darydamas šią išvadą Teisingumo Teismas, be kita ko, konstatavo, kad Protokole Nr. 7 nėra numatyta, jog, pradėjus Europos Parlamento nario teismo procesą dėl jo pareikštos nuomonės ar balsavimo, Parlamentas yra kompetentingas patikrinti, ar minėto protokolo 8 straipsnyje numatyto imuniteto taikymo sąlygos yra įvykdytos, ir kad tokia kompetencija negali kilti iš Darbo tvarkos taisyklių, nes jos yra vidaus organizavimo aktas, kuriuo Parlamentui negalima suteikti įgaliojimų, aiškiai jam nepripažintų norminiu teisės aktu, šiuo atveju – Protokolu Nr. 7 (2008 m. spalio 21 d. Sprendimo *Marra*, C-200/07 ir C-201/07, EU:C:2008:579, 32 ir 38 punktai).
- 28 Antra, kiek tai susiję su Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje numatytu imunitetu, reikia skirti dvi situacijas.
- 29 Viena vertus, Parlamento kompetencija ginti imunitetą gali atitinkamu atveju kilti iš Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkto, nes pagal šią nuostatą reikalaujama, kad Europos Parlamento narių imuniteto, kuriuo jie naudojami savo nacionalinėje teritorijoje, apimtis ir taikymo sritis, kitaip tariant, šio imuniteto materialus turinys, būtų nustatomi pagal skirtingas nacionalinės teisės sistemas, į kurias daroma nuoroda toje nuostatoje. Tokia nuoroda į

- nacionalinę teisę reiškia, kad, kai valstybės narės teisėje numatyta nacionalinio parlamento narių imuniteto gynimo procedūra, leidžianti jam kreiptis į teismines ar policijos institucijas, be kita ko, reikalaujant sustabdyti vieno iš jo narių persekiojimą, tokie patys įgaliojimai suteikiami Europos Parlamentui nuo šios valstybės išrinktų jo narių atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 19 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, T-42/06, EU:T:2010:102, 105 ir 115 punktus).
- 30 Kita vertus, Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nėra nuorodos į nacionalinę teisę, todėl juo šitaip negalima pagrįsti Parlamento kompetencijos ginti Europos Parlamento nario imunitetą.
- 31 Be to, negalima teigti, kad Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečia pastraipa savaime yra Parlamento kompetencijos ginti Europos Parlamento nario imunitetą pagrindas. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad išimtinė teisė atšaukti šioje nuostatoje numatytą imunitetą negali būti aiškinama kaip suteikianti Parlamentui išimtinę kompetenciją priimti privalomąją galią turintį sprendimą dėl to, ar Europos Parlamento narys naudojasi Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje numatytu imunitetu dėl veikų, kuriomis yra kaltinamas (2023 m. liepos 5 d. Sprendimo *Puigdemont i Casamajó ir Comín i Oliveres / Parlamentas*, T-115/20, apskūstas apeliacine tvarka, EU:T:2023:372, 65 punktas).
- 32 Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečioje pastraipoje vartojant neiginį (žr. šios nutarties 21 punktą) įtvirtinti tik du šio protokolo 9 straipsnyje numatyto imuniteto arba neliečiamybės apribojimai. Pirmia, šiuo imunitetu negali naudotis Parlamento narys, užklyptas darantis nusikaltimą. Tai neišvengiamai reiškia, kad minėtas imunitetas negali būti ir ginamas tuo atveju, kai šis narys yra užklyptas darantis nusikaltimą. Antra, tas pats imunitetas negali kliudyti Parlamentui pasinaudoti teise jį atšaukti.
- 33 Vis dėlto ieškovė remiasi Protokolo Nr. 7 9 straipsnio veiksmingumu.
- 34 Šiuo klausimu primintina, kad plačiai aiškinant Sąjungos teisės nuostatą tam, kad būtų išsaugotas jos veiksmingumas, negalima nepaisyti Sutartyse įtvirtinto Sąjungos ir jos valstybių narių kompetencijos padalijimo. Jo būtų nepaisoma, jeigu iš Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečios pastraipos būtų daroma išvada, kad priimdamas privalomąją galią turintį sprendimą Parlamentas turi išimtinę kompetenciją nustatyti, ar teismo procese dėl Europos Parlamento nario kyla jo imuniteto klausimas, nors ši kompetencija paprastai pirmiausia priklauso teismines procedūras vykdančioms institucijoms (šiuo klausimu žr. 2023 m. liepos 5 d. Sprendimo *Puigdemont i Casamajó ir Comín i Oliveres / Parlamentas*, T-115/20, apskūstas apeliacine tvarka, EU:T:2023:372, 66 ir 68 punktus). Tas pats *a fortiori* taikytina atvejui, kai reikia nustatyti, ar įvykdytos sąlygos, susijusios su tuo, kad Parlamento narys užklyptas darantis nusikaltimą, nes ši speciali kompetencija priklauso tik teismines procedūras vykdančioms institucijoms.
- 35 Iš tiesų pažymėtina, kad apskritai, jeigu teismines procedūras vykdančios institucijos konstatuoja, kad veikoms, kuriomis kaltinamas Europos Parlamento narys, taikomas Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje numatytas imunitetas, norėdamos tęsti minėtas procedūras jos privalo prašyti Parlamento atšaukti šį imunitetą. Be to, Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečioje pastraipoje reglamentuojama konkreti situacija, kai Parlamento narys užklyptas darantis nusikaltimą, kuriai esant minėtos institucijos neprivalo prašyti Parlamento atšaukti imunitetą, nes tokiu atveju šis narys negali naudotis imunitetu. Taigi vertinimas, ar laikytasi sąlygų, leidžiančių daryti išvadą, kad susiklostė situacija, kai Parlamento narys užklyptas darantis nusikaltimą, priskirtinas išimtinėi minėtų institucijų kompetencijai, todėl nepriklauso nuo Parlamento nuomonės.

- 36 Aiškinant priešingai, kaip siūlo ieškovė, reikėtų daryti išvadą, kad Parlamentas turi kompetenciją nuspręsti, ar teismo procese dėl Europos Parlamento nario kyla jo imuniteto klausimas, ar ne, visais be išimties atvejais, kai Europos Parlamento nariai padaro nusikaltimus, įskaitant atvejį, kai jie užklumpami juos darantys, todėl Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečios pastraipos pirma dalis taptų neveiksminga.
- 37 Taigi konstatuotina, kad Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkto nuostatos, net ir siejamos su šio protokolo 9 straipsnio trečia pastraipa, nesuteikia Parlamentui jokios kompetencijos, leidžiančios jam priimti sprendimą ginti privilegijas ir imunitetus, todėl tokiu atveju, kai Parlamento narys užkluptas darantis nusikaltimą, pagal Darbo tvarkos taisyklės priimtas sprendimas ginti privilegijas ir imunitetus negali sukelti privalomų pasekmių tretiesiems asmenims. Tokiomis aplinkybėmis ir ginčijamas aktas, kuriuo atsisakyta ginti ieškovės privilegijas ir imunitetus, nelaikytinas aktu, sukeliančiu privalomų teisinių pasekmių.
- 38 Tuo remiantis darytina išvada, kad ginčijamas aktas negali būti ginčijamas pagal SESV 263 straipsnį pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo. Taigi Parlamento pateiktas nepriimtiniu grindžiamas prieštaravimas turi būti pripažintas pagrįstu, todėl reikia atmesti ieškinį kaip nepriimtina, nesant reikalo nagrinėti, ar ieškovė vis dar yra suinteresuota, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 39 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 40 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Parlamento pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

nutaria:

1. Atmesti ieškinį.

2. EC padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos Parlamento patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Priimta 2025 m. gegužės 5 d. Liuksemburge.

Kancleris
V. Di Bucci

Pirmininkė
K. Kowalik-Bańczyk